

Diana

Het verhaal van een pleegkind

Schrijver: Diana Mulder

Omslagfoto: Sebastiaan van Stam

ISBN: 9789464052886

© Diana Mulder 2021

EVEN VOORSTELLEN

Mijn naam is Diana, ik ben geboren op 25 april 1991 in Almere. Ik ben samen met mijn tweelingzus als eerste tweeling geboren in het ziekenhuis van Almere. Ik woon heerlijk op mezelf in een dorpje in Noord-Holland, samen met mijn twee honden. Al vanaf mijn 9e voetbal ik en daarnaast vind ik het

lekker om krachttraining te doen. Tot 3 jaar geleden wilde ik nog niet zoveel delen over mezelf. Maar vanaf het moment dat ik intensief therapie ben gaan doen, kreeg ik de behoefte om te praten en te delen. Ik ben vanaf mijn 9e opgegroeid bij een pleegvader, en hoe vaak hoor je niet negatieve verhalen over pleegzorg? Terwijl het ook heel vaak goed gaat. Voordat ik bij mijn pleegvader kwam wonen, heb ik al heel wat mee moeten maken, waaronder mishandeling en misbruik, verschillende vormen van crisisopvang, kindertehuizen en

pleeggezinnen. Ik wil graag met dit boek laten zien dat wat je ook meemaakt, en hoe diep je ook moet gaan, het altijd goed kan komen. In dit boek vertel ik ook iets over hechtingsproblematiek, iets dat bij vrijwel alle pleegkinderen voorkomt. Dit maakt het boek ook echt geschikt voor pleegkinderen, maar ook voor kinderen of volwassenen die misbruik of mishandeling hebben meegemaakt. Mogelijk herken je er veel in. En als er iets is dat ik heb geleerd, is het wel dat herkenning en erkenning heel belangrijk zijn. Ook (toekomstige) pleegouders kunnen misschien wat hebben aan dit boek. Ik vertel hoe het voor mij was om op te groeien in een pleeggezin, maar mijn pleegvader komt ook uitgebreid aan het woord.

Ik hoop dat mijn boek bij veel mensen die hier baat bij hebben terecht zal komen. Vooral zou het tof zijn als het boek bij instellingen voor jeugdzorg komt te liggen, omdat de mensen daar vaak soortgelijke verhalen hebben of kennen als het verhaal waar dit boek over gaat.

'Ik hoop dat dit boek jou een beetje moed geeft om niet op te geven. Ik heb zelf ook heel lang de bodem van de put geraakt en zelfs even gedacht aan het beëindigen van mijn leven. Ik ben heel blij dat ik dit niet gedaan heb. Het is ontzettend hard werken, en soms moet je even heel diep gaan, maar je komt hier altijd sterker uit.'

IN DIT BOEK

In dit boek vertel ik mijn verhaal aan de hand van een aantal thema's:

Levensverhaal

7-13

Een algemeen overzicht van mijn leven, hoe het is gegaan van mijn geboorte tot nu toe.

Verhuizing

14-18

Hoe is het om uit huis geplaatst te worden en waar heb ik allemaal gewoond voordat ik in het pleeggezin terecht kwam?

Pleeggezin

19-32

Hoe was het om in een pleeggezin te gaan wonen, samen met mijn zus? In dit hoofdstuk vertelt ook mijn pleegvader zijn verhaal en geeft hij tips.

Herstelverhaal

33-40

Het verhaal van hoe ik werkte aan mijn herstel, vanaf het moment dat ik het gevoel kreeg dat er iets 'anders' was met mij, en ik een dieptepunt bereikte. Van dieptepunt naar herstel.

Therapie

41-52

Hier vertelt mijn eerste therapeut in een brief over de therapieën die ik heb gedaan bij haar, en hoe ze het heeft ervaren. Daarnaast vertel ik er zelf nog wat over.

Loslaten

53-57

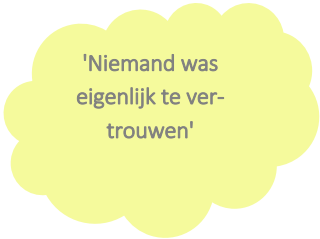
De laatste therapiesessie. Op eigen benen.

Hoe is het nu

58-66

Hoe is het nu met me en hoe sta ik in het leven? Hoe ga ik om met wat er op mijn weg komt?

LEVENSVERRHAAL

'Niemand was
eigenlijk te ver-
trouwen'

EERSTE JAREN

Ik ben geboren in Almere in 1991, samen met mijn tweelingzus. Toen wij geboren werden hadden we al een oudere broer, hij was toen 3 jaar oud. Mijn moeder is jong moeder geworden, toen mijn broer geboren werd was zij 24. Mijn ouders waren toen nog bij elkaar. Mijn moeder had borderline en mijn vader vertoonde wat vreemd gedrag en bemoeide zich niet heel veel met ons in die tijd. Uiteindelijk gingen mijn ouders scheiden en bleven wij met z'n drieën bij mijn moeder. Waar mijn vader heen ging weet ik niet. Mijn zus en ik waren toen 2 jaar. Mijn moeder kon al vrij snel de zorg voor ons niet meer goed aan. Nog geen jaar later werden we door de politie uit huis gehaald en werden mijn zus en ik geplaatst op het MKD, een medisch kinderdagverblijf. Toen wij 5 jaar oud waren, werden we onder toezicht gesteld door jeugdzorg. Er werden een aantal onderzoeken gedaan en daar kwam uit dat er sprake was van seksueel misbruik. Wij werden intussen opgevangen in een crisispleeggezin. Ons gedrag bleek echter te ingewikkeld voor dit gezin, zodat we later in een kindertehuis werden geplaatst.